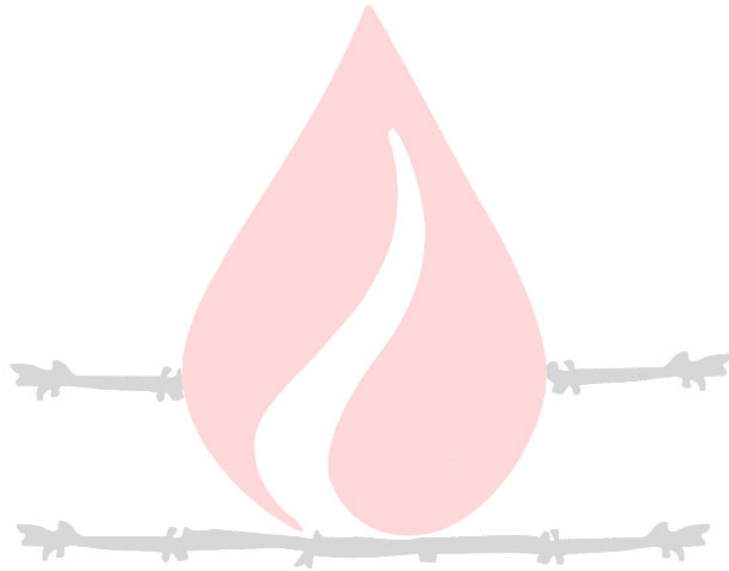

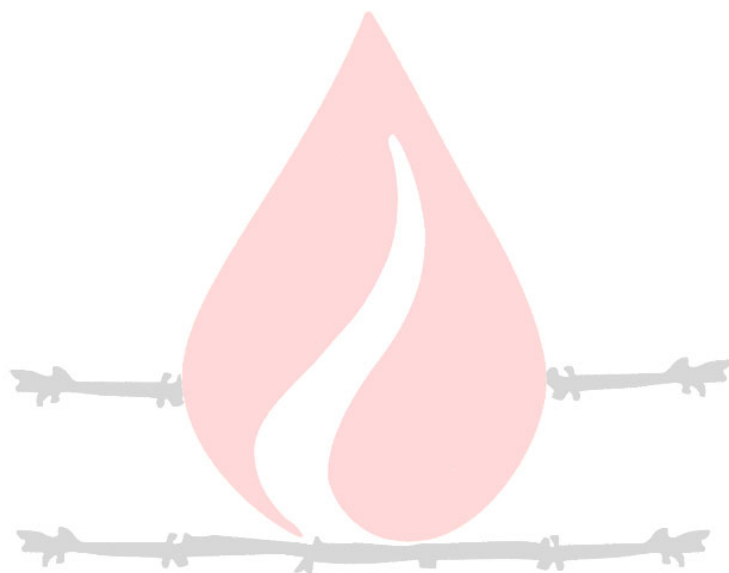
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۷)
گزارش راهبردی ۱۴۰۰/۳۵

تیرماه ۱۴۰۰
۱۴۰۰۰۴۰۳۵

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در تیرماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری آناتولی، در روز جمعه ۱۱ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص ثبت ۱۳۵ هزار مورد تجاوز جنسی و ۵۰۹ هزار مورد آزار جنسی در ارتش آمریکا، طی ۱۱ سال گذشته. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به یافته‌های حاصل از گزارش کمیسیون مستقل تحقیقات ارتش ایالات متحده آمریکا، مبنی بر ثبت ۱۳۵ هزار مورد تجاوز جنسی و ۵۰۹ هزار مورد آزار و اذیت جنسی در ارتش این کشور در ۱۱ سال گذشته و ناکام ماندن اقدام‌های سطوح فرماندهی در راستای رفع این معضل؛

ب) اشاره به اقدام لوید آستین، وزیر دفاع ایالات متحده، پس از آغاز کار خود در ماه ژانویه سال جاری میلادی، به تکمیل گزارش کمیسیون مستقل تحقیقات درباره موارد آزار جنسی در ارتش این کشور که شامل انتقادات شدید به سطوح فرماندهی نیروهای نظامی بوده است؛

^۱ پایگاه خبری سازمان ملل (UN News)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ پایگاه خبری مهاجر نیوز (InfoMigrants)؛ شبکه خبری دویچه وله (Deutsche Welle)؛ خبرگزاری آناتولی (Anadolu Agency)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ روزنامه گاردین (The Guardian)؛ پایگاه خبری-تحلیلی میدل ایست آئی (Middle East Eye)؛

ج) اشاره به قرار گرفتن ۶۵ هزار و ۴۰۰ زن و ۶۹ هزار و ۶۰۰ مرد در ارتش آمریکا در معرض تجاوز جنسی و در حدود ۵۰۹ هزار تن (شامل ۲۲۳ هزار زن و ۲۸۶ هزار مرد) در معرض آزار و اذیت جنسی، طی ۱۱ سال گذشته؛

د) اشاره به اظهارات هزاران سربازی که بر اساس این گزارش مورد آزار و اذیت جنسی قرار گرفته‌اند، مبنی بر عدم تغییر این رفتار در نیروهای نظامی آمریکا: گفتنی است که مطابق با این گزارش، سالانه به‌طور متوسط ۸ هزار مورد آزار و اذیت جنسی به ثبت رسیده است؛

ه) اشاره به حاکی بودن تحقیقات انجام شده در زمینه آزار و اذیت جنسی از، از بین رفتن اعتماد در نیروهای نظامی ایالات متحده، همچنین ناکافی بودن اقدام‌های نظام قضایی ارتش در زمینه این آزار و اذیت‌ها و عدم موفقیت فرماندهان آن‌ها در این راستا؛

و) اشاره به اقدام وزیر دفاع ایالات متحده به صدور بخشنامه در زمینه ضرورت اصلاح قانون قضایی نظامی و تشکیل دادگاه‌های مدنی جهت مورد پیگرد قرار دادن پرونده‌های آزار و اذیت جنسی در نیروهای نظامی؛

ز) اشاره به اقدام جو بایدن، رئیس‌جمهور ایالات متحده، به صدور بیانیه درباره این گزارش مبنی بر حمایت همه‌جانبه از توصیه‌های کمیسیون تحقیقات در این زمینه، از جمله حذف روند تحقیقات و پیگردهای قانونی در زمینه آزار جنسی از سطوح فرماندهی نظامی و سپردن آن به واحدهای بسیار تخصصی جهت مقابله با این‌گونه موارد؛

Organization for Defending Victims
of Violence

۲- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی، در روز چهارشنبه ۹ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص درخواست بیش از ۱۰۰ گروه حقوق بشری از جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، جهت پایان بخشیدن به حملات غیرقانونی پهپادی و استفاده از نیروی مهلک در خارج از مناطق جنگی. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

^۲ گزارش خبرگزاری آناتولی. قابل بازیابی در لینک:

الف) اقدام ۱۱۳ گروه کنش‌گر به نگارش نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهوری آمریکا، با تکیه بر موضوع عدالت نژادی در حملات پهلادی این کشور، مبنی بر میزان دهشتبار تلفات جوامع مسلمان و رنگین‌پوست ناشی از این حملات در چندین منطقه از جهان؛

ب) اشاره به استقبال این گروه‌ها از تعهدات تبیین شده از سوی رئیس‌جمهور آمریکا در زمینه پایان بخشیدن به جنگ‌های بی‌پایان، ارتقاء عدالت نژادی و تمرکز بر حقوق بشر در سیاست خارجی این کشور، ضمن تأکید بر اینکه پایان بخشیدن به برنامه حملات مهلک نیز امری حقوق بشری بوده و در راستای اجرای عدالت اجتماعی قرار دارد؛

ج) اشاره به سپری شدن ۲۰ سال بر مبنای رویکرد جنگ‌طلبانه ایالات متحده، منجر به تضعیف و نقض حقوق بنیادین، ضمن درخواست از رئیس‌جمهور آمریکا جهت ترک این رویکرد و استقبال از رویکرد مبتنی بر پیشبرد امنیت جمعی بشری؛

د) اشاره به مورد امضاء قرار گرفتن این نامه - که توسط ائتلاف حقوق بشر و امنیت سازماندهی شده است - از سوی ۷۷ گروه حقوق بشری و ضد جنگ در ایالات متحده و ۳۶ گروه مستقر در کشورهای دیگر، از جمله کشورهایی که آمریکا در آنها اقدام به انجام حملات پهلادی کرده است، شامل ۶ گروه از یمن، ۳ گروه از سومالی، دو گروه از پاکستان و یک گروه از لیبی؛

ه) اشاره به اظهارات راضیه المتوکل، رئیس سازمان حقوق بشر مواظنه، مستقر در یمن، در بیانیه‌ای مبنی بر اقدام ایالات متحده به کشتن مردم یمن برای نزدیک به ۲۰ سال متمادی و با این حال، عدم اقدام آن تا به امروز، به انجام تحقیقات کافی در زمینه مرگ غیرنظامیان و جراحات وارد آمده به آنها و یا به رسمیت شناختن آشکار آسیب‌های شدیدی که خانواده‌ها و جوامع این کشور متحمل شده‌اند؛

^۲Human Rights and Security Coalition

^۳Radhya al-Mutawakel

^۴Mwatana Organization for Human Rights

و) تأکید بر ضرورت اقدام دولت بایدن به متوقف ساختن این اقدام‌های مخرب و حصول اطمینان از انجام تحقیقات جامع در این زمینه، همچنین مسئولیت‌پذیری برای آسیب‌های وارد آمده به غیرنظامیان؛

ز) اشاره به اقدام ایالات متحده، در روز یکشنبه ۶ تیرماه، به انجام حملات هوایی در عراق و سوریه به اماکنی که گفته می‌شود انبار تسلیحات بوده و بر اثر آن دست‌کم ۴ تن از اعضای گروه‌های تحت حمایت ایران کشته شدند: اگرچه آمریکا این حملات را حملات دفاعی خوانده، اما مقام‌های دو کشور عراق و سوریه، این کشور را متهم به نقض حاکمیت خود کرده‌اند؛

ح) اشاره به گسترش عمده برنامه پهپادهای ایالات متحده در دوران ریاست جمهوری باراک اوباما - زمانی که جو بایدن معاونت وی را بر عهده داشت - و سرانجام اقدام اوباما به تحدید این حملات در دوره دوم ریاست جمهوری خود، که در دوران ریاست جمهوری داندل ترامپ مجدداً به وضعیت نخست بازگشت؛

ط) اشاره به اقدام جو بایدن، پس از آغاز به کار خود به‌عنوان رئیس‌جمهور ایالات متحده، در ماه ژانویه سال جاری میلادی، به انجام بررسی‌های لازم در زمینه استفاده از پهپادهای مسلح و حملات کماندویی در خارج از مناطق معمول جنگی و اعمال محدودیت‌های موقت در این زمینه، به طوری که انجام حملات پهپادی در حال حاضر نیاز به تصویب سطوح بالای نظامی دارد، اما با این حال استفاده از آن‌ها همچنان ممنوع اعلام نشده است؛

ی) اشاره به تعهد جو بایدن به پیشبرد موضوع عدالت اجتماعی و استفاده نویسندگان این نامه از این مبحث جهت خاطرنشان کردن ارتباط میان برنامه پهپادی ایالات متحده و موضوعات نژادی، با توجه به اینکه جنگ‌های بی‌پایان آمریکا موجب بر جای گذاشتن تلفات دهشت‌باری از جوامع مسلمان و رنگین‌پوست در چندین منطقه از جهان شده، آن‌ها را به آسیب‌های روانی ماندگار مبتلا کرده، عزیزانشان را از آن‌ها گرفته و آن‌ها را از بهره‌مندی از بقاء خود محروم ساخته است؛

ک) اشاره به منجر شدن این رویکرد در داخل ایالات متحده به افزایش رویکردهای نظامی و خشونت‌بار در اقدام‌های پلیس کشور، پیش‌فرض‌انگاری‌های جزم‌اندیشانه، نژادی، قومی و مذهبی در تحقیقات، پیگردها و تهیه فهرست افراد تحت تعقیب، همه‌گیری نرخ اعتیاد و خودکشی در میان‌کهنه‌سربازان و همچنین آسیب‌های دیگر و این در حالی است که زمان برای تغییر این روند و ترمیم آسیب‌های وارد آمده در حال از دست رفتن است؟

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز دوشنبه ۷ تیرماه، در خصوص درخواست کمیسر عالی حقوق بشر جهت اتخاذ اقدام بی‌درنگ و تحول‌آفرین در راستای ریشه‌کنی نژادپرستی سیستمیک در جهان. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اقدام میشل باشله، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل، به انتشار گزارشی ۲۳ صفحه‌ای، مبنی بر ضرورت پرداختن اصلاحات بنیادین در ساختار پلیس به معضل نژادپرستی سیستمیک که مردم آفریقایی‌تبار سراسر جهان را تحت تأثیر قرار می‌دهد و همچنین ارائه مجموعه‌ای از توصیه‌ها در پی قتل جورج فلوید در ایالات متحده آمریکا؛

ب) درخواست کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل در گزارش خود در زمینه عدالت و برابری نژادی، از مقام‌های جهان جهت ارزیابی مجدد این امر که آیا مأموران پلیس باید نخستین افرادی باشند که در قبال معضلات ایجاد شده برای افراد برخوردان از مشکلات روحی - روانی واکنش نشان می‌دهند؟

ج) اشاره به یافته‌های این گزارش مبنی بر اینکه مأموران اجرای قانون به ندرت در قبال موارد نقض حقوق بشر و جنایات علیه مردم آفریقایی‌تبار مسئول به شمار می‌آیند، که بخشی از آن مبتنی بر تحقیقات معیوب صورت گرفته در این زمینه، فقدان نظارت مستقل

^۶ گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی. قابل بازیابی در لینک:

و قاطعانه و وجود پیش‌فرض‌انگاری‌های گسترده در زمینه مقصر به شمار آوردن افراد آفریقایی تبار است؛

د) تأکید بر غیرقابل دفاع بودن وضعیت کنونی و ضرورت نشان دادن واکنش سیستمیک در قبال نژادپرستی سیستمیک، همچنین لزوم اتخاذ رویکردی تحول‌برانگیز در قبال موارد درهم تنیده‌ای که منجر به نژادپرستی و وقوع فاجعه‌های کاملاً قابل اجتناب، همچون مرگ جورج فلوید می‌شود؛

ه) اشاره به درخواست از تمامی کشورها جهت متوقف ساختن روند انکار و آغاز فرآیند از هم گسیختن نژادپرستی، پایان دادن به مصونیت و ایجاد اعتماد، گوش فرا سپردن به صدای مردم آفریقایی تبار و مقابله با میراث‌های گذشته و جبران خسارات به وقوع پیوسته در این زمینه؛

و) اشاره به مبتنی بودن گزارش کمیسر عالی بر گردآوری اطلاعات در زمینه بیش از ۱۹۰ مورد از مرگ افراد به هنگام بازداشت پلیس در سراسر جهان و پرده برداشتن از شباهت‌ها و الگوهایی در میان آن‌ها، از جمله موانع پیش روی خانواده‌های قربانیان در تلاش برای دستیابی به عدالت؛

ز) تأکید بر حیاتی بودن موضوع مسئولیت‌پذیری و بروز نوعی رضایت خاطر در میان خانواده‌های قربانیان این حوادث هنگامی که شاهد حبس و مجازات فرد مجرم هستند، مانند پرونده قتل خشونت‌بار جورج فلوید که صحنه آن توسط فیلم ویدئویی به ضبط رسیده بود؛ این در حالی است که بسیاری از حوادث این چنینی به ضبط نمی‌رسند و یا به‌رغم وجود فیلم ویدئویی عدالت در مورد آن‌ها به اجرا در نمی‌آید؛

ح) اشاره به ناگزیر شدن مردم آفریقایی تبار در بسیاری از کشورها، به‌ویژه آمریکای شمالی و جنوبی و اروپا به زندگی در فقر نامتناسب و مواجهه با موانع جدی در دسترسی به تحصیل، سلامت و درمان، اشتغال، مسکن و آب تمیز و همچنین مشارکت سیاسی و دیگر حقوق بشر بنیادین؛

ط) اشاره به منجر شدن موانع پیش روی تحقق حقوق بشر در این جوامع به تداوم سنت اعمال تبعیض که مستقیماً با استعمارگری و تجارت برده مرتبط بوده و به انسانیت‌زدایی از مردم آفریقایی تبار انجامیده است؛

ی) اشاره به عدم توجه کافی کشورها به تأثیر منفی سیاست‌های جوامع اقلیت و جزم‌اندیشی‌های آگاهانه و ناآگاهانه پدید آمده در پی آن؛

ک) اشاره به ناشی شدن این میراث برای مردم آفریقایی تبار از بخشی از زندگی روزمره آن‌ها و واقعیت روزانه انسانیت‌زدایی، به حاشیه راندگی و انکار حقوقشان؛

ل) اشاره به در جریان قرار گرفتن گزارش کمیسر عالی از سوی شورای حقوق بشر، پس از برانگیخته شدن خشم بین‌المللی در قبال قتل جورج فلویید، شهروند آمریکایی در سال ۲۰۲۰ میلادی که در حالی به قتل رسید که درک شووین، مأمور پلیس، به مدت بیش از ۹ دقیقه بر گلولی او زانو زده بود و

م) گفتنی است که شووین، پس از اجرای محاکمه‌ای شش هفته‌ای در سال جاری میلادی، مقصر شناخته شده و محکوم به تحمل بیش از دو دهه حبس شد؛

۴- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز دوشنبه ۷ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص منجر شدن اعمال موارد استثناء در سیاست اخراج مرزی ایالات متحده به ناکارآمدی در پرداختن به نواقص این امر. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به گزارش هفته گذشته روزنامه نیویورک تایمز، مبنی بر اقدام دولت ایالات متحده به لغو ممنوعیت مقررات سلامت عمومی برای خانواده‌های مهاجر در حال عبور از مرز این کشور و درعین حال، تداوم اعمال این محدودیت برای بزرگسالان مجرد، دست‌کم تا پایان تابستان سال جاری میلادی؛

^۷ گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://news.un.org/en/story/2021/06/1094912>

<https://www.nytimes.com/2021/06/24/us/politics/biden-title-42-migrants-coronavirus.html?referringSource=articleShare>

ب) اشاره به اقدام ایالات متحده به اخراج بزرگسالان مجرد برای بیش از ۲۶۲ هزار بار بر اساس این قانون، در حالی که بسیاری از آنها، از جمله سیاه‌پوستان، دگرباشان جنسی و افراد مبتلا به معلولیت نیز به اندازه اعضای یک خانواده - که در حال حاضر اجازه ورود به خاک آمریکا را دارند - آسیب‌پذیر هستند؛

ج) اشاره به استقبال از معافیت کودکان و خانواده‌ها از این ممنوعیت و درعین حال سرسختانه و مهمل به شمار آوردن تداوم آن برای افراد مجرد که به گفته این گزارش نمایانگر بیهودگی این سیاست است؛

د) اشاره به بنیان نهاده شدن این سیاست در زمان ریاست جمهوری داندل ترامپ، بر اساس قانون خدمات بهداشت عمومی سال ۱۹۴۴ میلادی، به منظور تفویض مسئولیت قرنطینه به مقام‌های بهداشتی کشور جهت اعمال آن برای تمامی افرادی که قصد ورود به ایالات متحده را دارند، از جمله شهروندان آمریکایی؛ اما اعمال قرنطینه در این قانون هرگز به معنای این نبوده است که می‌توان افراد را برای اخراج از کشور گزینش کرد؛

ه) اشاره به اقدام دولت ترامپ به تغییر دلخواهانه منطق سلامت عمومی و اینکه اگر چه اقدام دولت بایدن در تسهیل محدودیت‌ها مورد استقبال قرار گرفته، اما با اعمال این مورد استثناء، این سیاست همچون سیاست دوران ترامپ، اقدامی خودسرانه و نابخردانه است، چرا که باید این پرسش‌ها را درباره آن مطرح کرد که:

- آیا فردی که با خانواده خود سفر می‌کند کمتر از فرد مجرد در معرض ابتلا به بیماری کووید - ۱۹ قرار می‌گیرد؟

- یا فردی که از راه زمینی وارد می‌شود، بیشتر از فردی که با هواپیما به آمریکا سفر می‌کند در معرض ابتلا به این بیماری قرار دارد؟

- یا اینکه آیا وضعیت اقامتی افراد تأثیری بر ابتلا آن‌ها به بیماری کووید - ۱۹ دارد؟

و) اشاره به ظاهری به شمار آوردن منطق علمی و سلامت عمومی اعمال شده در این اخراج‌ها و منجر شدن این اقدام به بروز تناقض‌های بیشتر، ضمن حاکی بودن آن از استفاده دولت بایدن از مسئله سلامت عمومی به‌عنوان پوششی برای راهکارهای

سیاست زده که بیشتر نمایانگر دغدغه خاطر دولت از انتقادات حزبی است، تا تأمین سلامت عمومی، اعمال حق افراد برای پناهجویی و یا پذیرش منطقی ساده؛

۵- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده بان حقوق بشر، در روز سه شنبه اول تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص افزایش حملات ضدیهودگرایانه در ایالات متحده در خلال تنش‌های خاورمیانه. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

(الف) اشاره به اقدام گروهی از شهروندان آمریکا در حال به دست داشتن پرچم فلسطین، در روز ۱۸ ماه مه سال جاری میلادی، به حمله به افرادی که در بیرون از رستورانی در شهر لس آنجلس نشسته بودند و بر اساس گزارش‌ها از آن‌ها می‌پرسیدند که آیا یهودی هستند یا خیر؟

(ب) اشاره به اقدام برخی از شهروندان این کشور، دو روز بعد، به ضرب و شتم یک مرد جوان درحالی‌که کلاه عرقچین بر سر داشت، در خیابانی در شهر نیویورک کمی دور از جایی که تظاهرات کنندگان طرفدار رژیم اسرائیل و فلسطین با یکدیگر درگیر شده بودند؛

(ج) اشاره به هم‌زمانی منازعات، در ماه مه سال جاری میلادی، میان رژیم اسرائیل و فلسطین با افزایش حوادث یهودستیزانه در ایالات متحده، همان‌گونه که پیش‌ازین نیز رخ داده بود؛ اما بنا بر اظهارات سخنگوی اتحادیه ضدافترا تفاوت این حوادث با دفعات گذشته در این بود که این بار، آن‌ها با شماری از حملات فیزیکی علیه یهودیان همراه بوده‌اند؛

(د) اشاره به ضدیهودگرایی نبودن محکومیت موارد نقض حقوق بشر اعمال شده از سوی رژیم اسرائیل و یا حمایت از تحریم‌ها علیه این رژیم و درعین حال ضدیهودگرایی بودن به شمار آوردن تمامی یهودیان به‌عنوان همدستان رژیم اسرائیل در آسیب‌هایی که به فلسطینیان وارد می‌آورد - همان‌گونه که مورد حمله قرار دادن آمریکایی‌های آسیایی تبار به

^۹ گزارش سازمان دیده بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

دلیل نحوه عملکرد حاکمان خودکامه چین در زمینه بیماری کووید - ۱۹ نفرت پراکنی به شمار می‌آید؛

ه) اشاره به اقدام دولت بایدن به محکوم کردن این حملات ضدیهودگرایانه به‌عنوان اعمالی انزجارآمیز و درعین‌حال عدم اقدام وی به گزینش فرستاده ویژه جدید در حوزه ضدیهودگرایی در وزارت خارجه این کشور، با توجه به اینکه انتخاب مسئول این بخش می‌تواند نقش مؤثری در راستای آشکار ساختن حوادث ضدیهودگرایانه و مقابله با آن در ایالات متحده و سراسر جهان ایفاء کند؛

و) تأکید بر ضرورت حصول اطمینان بایدن از تعهد فرد منتخب او برای این سمت به معکوس کردن تلاش‌های دولت ترامپ در زمینه به شمار آوردن مجموعه گسترده‌ای از انتقادات از رژیم اسرائیل به‌عنوان ضدیهودگرایی که به آرمان مبارزه با ضدیهودگرایی واقعی آسیب می‌زند؛

ز) اشاره به اقدام دو ائتلاف متشکل از تحلیل‌گران و محققان در سال جاری به تلاش برای تعیین حد و حدود خردمندانه انتقاد از رژیم اسرائیل؛

ح) به‌عبارت‌دیگر بر اساس اظهارات این دو ائتلاف این انتقادات جایی از حدود مرز خود خارج می‌شوند که تلاش برای به تصویر کشیدن رژیم اسرائیل به‌عنوان بخشی از توطئه شرارت‌بار جهانی در راستای تحکیم کنترل یهودیان بر مطبوعات، اقتصاد، دولت و یا دیگر نهادهای مالی، فرهنگی یا اجتماعی صورت پذیرفته و یا از این رژیم با کلیشه‌ها، تصاویر یا نمادهای معمول ضدیهودگرایانه یاد شود، در غیر این صورت هرگونه انتقاد مبتنی بر شواهد و مدارک از رژیم اسرائیل، حتی در صورت مجادله‌برانگیز بودن، ضدیهودگرایی به شمار نمی‌آید؛

ط) باید خاطر نشان ساخت که حمله به یک یهودی و یا استفاده از تهمت‌های قوم‌گرایانه علیه او به دلیل اقدامات رژیم اسرائیل، ضدیهودگرایی به شمار می‌آید.^{۱۱}

^{۱۱} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

* کانادا

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۱۰ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت اجرای اقدامات عینی علیه اسلام‌هراسی در کانادا. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به فرا رسیدن روز ملی کانادا در اول ماه ژوئیه (۱۰ تیرماه) و فراهم آمدن فرصتی برای دوستان و خانواده‌ها جهت گردهم آمدن سرانجام، پس از کاهش محدودیت‌های مربوط به شیوع بیماری کووید - ۱۹ در این کشور: این در حالی است که برخی از مردم این کشور با توجه به وقایع اخیر این روز را با شادی سپری نمی‌کنند؛

ب) اشاره به حمله خشونت‌بار و هدفمند صورت گرفته در اوایل ماه گذشته میلادی که جوامع مسلمان در سراسر این کشور را در بهت و حیرت فرو برد و بر اثر آن خانواده‌ای در شهر لندن در استان اُنتاریو، قربانی یک جرم نفرت‌پراکنانه آشکار شدند: گفتنی است که والدین این خانواده (خانواده افضل)، مادر بزرگ و دختر آن‌ها بر اثر این حمله جان خود را از دست دادند و پسر ۹ ساله آن‌ها همچنان با مرگ دست‌وپنجه نرم می‌کند!^{۱۱}

^{۱۱} سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز سه‌شنبه ۱۸ خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام عامدانه یک راننده کامیون به زیر گرفتن و کشتن چهار عضو یک خانواده مسلمان در کانادا. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به اقدام عامدانه یک راننده کامیون در شهر لندن کانادا (یکی از شهرهای جنوب استان انتاریو) به زیر گرفتن اعضای یک خانواده مسلمان و کشتن چهار تن از آن‌ها؛

ب) اشاره به اظهارات پلیس استان انتاریو، مبنی بر این که راننده «عامدانه» و با انگیزه ناشی از «نفرت» علیه این خانواده مسلمان اقدام کرده است؛

ج) اشاره به اقدام پلیس به منتشر نکردن اسامی این خانواده به درخواست بازماندگان آن‌ها، اما معرفی راننده کامیون تحت نام «ناتانیل ولتمن» ۲۰ ساله، اهل شهر لندن در استان انتاریو که در حال حاضر با اتهام چهار فقره قتل و یک فقره اقدام به قتل مواجه است؛

د) به شمار آوردن یک مادر بزرگ ۷۴ ساله و یک زن ۴۴ ساله به همراه یک مرد ۴۶ ساله و دختر نوجوان ۱۵ ساله آن‌ها، به عنوان قربانیان این «حمله تروریستی»: گفتنی است که تنها نجات یافته این حمله یک پسر ۹ ساله است که به شدت آسیب دیده، اما مقام‌ها می‌گویند که زنده خواهد ماند؛

ه) گفتنی است که جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا، ضمن هولناک خواندن این واقعه از جامعه مسلمان مقیم شهر لندن انتاریو و مسلمانان کانادا حمایت و با بازماندگان قربانیان، از جمله پسر بچه ۹ ساله بازمانده از این حمله، ابراز همدردی کرد؛

ج) اشاره به به‌شمار آمدن کانادا برای بسیاری از مهاجران مسلمان به‌عنوان نماد ایمنی، درحالی‌که در سال‌های اخیر برخی آغاز به زیر سؤال بردن این دیدگاه کرده و این پرسش برایشان پیش آمده که آیا فرزندان‌شان نیز می‌توانند آزادانه و بدون هراس به انجام اعمال مذهبی خود پردازند؟؛

د) اشاره به دلگرم‌کننده بودن شدت حمایت‌های صورت گرفته از سوی سیاستمداران تمامی احزاب، از جمله نخست‌وزیر کشور، در قبال این حادثه و درعین‌حال طرح این پرسش که دولت چه گام‌های ویژه‌ای در راستای حمایت از خانواده‌های مسلمان می‌تواند بردارد، درحالی‌که این حمله تنها یکی از موارد متعدد و فزاینده نفرت‌پراکنی علیه مسلمانان در کانادا است و اکتفا کردن تنها به محکومیت این حملات تأثیری بر کاهش هراس این جوامع ندارد؛

ه) اشاره به گزارش سال جاری شورای حقوق بشر سازمان ملل در این زمینه، مبنی بر همه‌گیر شدن نفرت‌پراکنی علیه مسلمانان در سراسر جهان با توجه به اینکه این جوامع بر اساس ویژگی‌های آشکاری، همچون نام، رنگ پوست و لباس خود غالباً مورد هدف قرار می‌گیرند؛

و) اشاره به تأکید کارشناس حقوق بشر سازمان ملل در این گزارش بر ضرورت اقدام دولت‌ها به شناسایی و ارزیابی چگونگی منجر شدن ساختارهای حکومتی به تداوم و مشروعیت بخشیدن به اسلام‌هراسی و اعمال تبعیض فعالانه علیه افراد و جوامع مسلمان؛

Organization for Defending Victims of Violence

وی همچنین اسامی چهار عضو این خانواده مسلمان را اعلام کرد: مدیحه سلمان، ۴۴ ساله، همسر او سلمان افضل، ۴۶ ساله و دختر ۱۵ ساله آن‌ها یمن‌ا افضل و مادر بزرگ ۷۴ ساله این خانواده؛

و) اشاره به اظهارات تروود در پارلمان کانادا مبنی بر تأکید بر وجود نژادپرستی و اسلام‌هراسی در جامعه کانادا، همچنین تروریستی خواندن این حمله و قرار دادن منکران این امر با این پرسش که «با مشاهده چنین خشونت‌هایی چه طور می‌توانید بگویید که اسلام‌هراسی (در کانادا) وجود ندارد؟»

ز) گفتنی است که به نظر می‌رسد حمله مرگبار اخیر، پس از حمله سال ۲۰۱۷ میلادی به یک مسجد در شهر کبک سیتی کانادا، بدترین حملات از این دست باشد. در حمله به مسجد شهر کبک شش نمازگزار کشته شدند و متهم آن پرونده به حبس ابد محکوم شد.

ز) اشاره به اقدام جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا به تشکیل اجلاس اقدام ملی در زمینه اسلام‌هراسی در ماه جاری میلادی، با توجه به درخواست‌های صورت گرفته از سوی شورای ملی مسلمانان کانادا^{۱۲}

ح) اشاره به منجر شدن این اقدام به فراهم آمدن فرصتی حیاتی جهت اتخاذ تدابیر عینی برخوردار از منابع سطوح فدرال و استانی دولت، در راستای پرداختن به جرائم نفرت‌پراکنانه علیه مسلمانان و از آن مهم‌تر ایجاد دستور کاری برای جامعه مسلمان جهت بیان نارضایتی‌های خود و تبدیل شدن به بخشی از گفتمان جاری در زمینه پایان بخشیدن به تبعیض و خشونت پیش روی‌شان؛

ط) گفتنی است که تنها با برداشتن گام‌های عینی و معنادار در راستای ممانعت به عمل آوردن از تکرار فجایع این چنینی می‌توان روز کانادا را جشن گرفت^{۱۳}

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز پنج‌شنبه ۱۰ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص کشف سومین گور دسته‌جمعی کودکان بومی در کانادا. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به فرا رسیدن روز ملی کانادا در اول ماه ژوئیه (۱۰ تیرماه) و درعین حال دستور جاستین ترودو، جهت نیمه‌افراشته باقی ماندن پرچم ملی این کشور با توجه به کشف یک گور دسته‌جمعی جدید از بقایای ۱۸۲ کودک، در محل یک مدرسه شبانه‌روزی سابق کلیسای کاتولیک که کودکان بومی در آن نگاه داشته می‌شدند. گفتنی است که این سومین گور دسته‌جمعی از کودکان بومی است که در این کشور پیدا شده است؛

ب) اشاره به نیمه‌افراشته بودن پرچم کانادا از اواخر ماه مه سال جاری میلادی، به دلیل کشف بقایای اجساد ۲۱۵ کودک در یک مدرسه شبانه‌روزی سابق کودکان بومی در

^{۱۲}National Council of Canadian Muslims (NCCM)

^{۱۳} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/07/01/concrete-action-needed-against-islamophobia-canada>

نزدیکی شهر کوچک کمپلوپس در ایالت بریتیش کلمبیا و همچنین یافته شدن ۷۵۱ قبر بی‌نام و نشان در یک مدرسه شبانه‌روزی کاتولیک دیگر در ایالت ساسکاچوان؛

ج) اشاره به اظهارات اعضای جامعه فرست نیشن؛^۴ از مهم‌ترین اقوام بومی کانادا، مبنی بر دفن شدن اجساد کودکان کشته شده در عمق یک متری در نزدیکی شهر کرنبروک ایالت بریتیش کلمبیا، نزدیک مدرسه شبانه‌روزی سنت اوژن؛^۱ درحالی‌که دانش‌آموزان این مدارس بین سنین ۷ تا ۱۵ سال بودند؛

د) اشاره به منجر شدن کشف گورهای دسته‌جمعی به برانگیخته شدن خشم و انزجار مردم کانادا و همچنین به آتش کشیده شدن برخی از کلیساهای کاتولیک در این کشور؛

ه) اشاره به اقدام دولت وقت کانادا به جدا کردن اجباری ۱۵۰ هزار کودک بومی از خانواده‌هایشان جهت اسکان و آموزش یافتن در مدارس و اماکن کلیسای کاتولیک؛

و) اشاره به مورد بدرفتاری یا سوءاستفاده جنسی قرار گرفتن این کودکان در این مدارس و کشته شده بیش از ۳ هزار و ۲۰۰ تن از آن‌ها (۴۱۰۰ تن) در نتیجه این آزار و اذیت‌ها؛

ز) اشاره به تحقیق شش ساله انجام شده توسط کمیسیون حقیقت و آشتی و انتشار نتایج آن در سال ۲۰۱۵ میلادی، مبنی بر به شمار آوردن این اقدام به‌عنوان «نسل‌کشی فرهنگی»:

در این گزارش، جزئیاتی از آزارهای دهشتبار جسمی، تجاوز، سوءتغذیه و دیگر جنایات بیان شده است. گفتنی است که مدارس کاتولیک از سال ۱۸۴۰ تا دهه ۱۹۹۰ میلادی توسط کلیساهای اداره می‌شدند؛

ح) اشاره به منجر شدن این جنایات به رقم خوردن سرنوشتی تلخ نه تنها برای کودکان، بلکه بزرگسالان جوامع بومی درحالی‌که، در حال حاضر نیز این جوامع مشکلات اجتماعی فراوانی، مانند اعتیاد به الکل دارند و میزان خودکشی نیز در میان آنان افزایش یافته است؛

ط) اشاره به عذرخواهی رسمی دولت کانادا در سال ۲۰۰۸ میلادی از این بابت و درعین‌حال اظهارات جاستین ترودو مبنی بر اینکه مسئول اصلی این فاجعه، کلیسای کاتولیک است و

ی) گفتنی است که ترودو رسماً از پاپ فرانسیس، رهبر کاتولیک‌های جهان خواسته است که به کانادا سفر کرده و در این رابطه رسماً عذرخواهی کند.^{۱۶}

*بریتانیا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز سه‌شنبه ۱۵ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام گسترده پناهجویان برای عبور از کانال مانش در سایه قوانین ضد مهاجرتی بی‌سابقه. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به مورد بازداشت قرار گرفتن بیش از ۲۰۰ مهاجر (نزدیک به ۷ گروه از پناهجویان) در تلاش برای عبور از کانال مانش - مرز آبی بین فرانسه و بریتانیا - و ورود به خاک بریتانیا، توسط نیروهای رهگیری مرزی این کشور، در روز یکشنبه ۱۳ تیرماه: گفتنی است که این مهاجران در نزدیکی شهر بندری دوور توسط کشتی‌های نیروهای مرزی متوقف شدند؛

ب) اشاره به دلیل اصلی حضور گسترده پناهجویان در کانال مانش در روزهای اخیر، مبنی بر اقدام دولت بریتانیا به ارائه لایحه جدید مرتبط با تعیین مجازات بی‌سابقه علیه پناهجویان و قاچاقچیان انسان به پارلمان این کشور: این در حالی است که رسانه‌های بریتانیا می‌گویند در شش ماه گذشته بیش از ۶۰۰۰ مهاجر موفق به عبور از دریای مانش و حضور در خاک بریتانیا شده‌اند؛

ج) اشاره به اقدام دولت بوریس جانسون، در یک سال اخیر، به دشوارتر کردن شرایط جهت عبور از کانال مانش در قیاس با سال‌های گذشته، از جمله تشدید مجازات‌ها علیه قاچاقچیان انسان و مهاجران و هم‌زمان دو برابر کردن میزان مأموران پلیس مرزی در ماه‌های اخیر؛

^{۱۶} گزارش شبکه خبری دوپچه وله. قابل بازیابی در لینک:

د) اشاره به اقدام پریتی پتل، وزیر کشور بریتانیا، در روزهای اخیر به ارائه لایحه پیشنهادی خود، به‌عنوان بخشی از لایحه موسوم به «ملیت و مرزها» در راستای سنگین‌تر کردن مجازات قاچاقچیان انسان، که رأی به مفاد آن در دستور کار پارلمان قرار گرفته است: گفتنی است که این لایحه بخشی از تعهدات خانم پتل برای اصلاح به گفته وی «روند معیوب اعطاء پناهندگی» به مهاجران به شمار می‌آید؛

ه) اشاره به مشهور شدن پریتی پتل در وزارتخانه‌اش به «مهاجرتیز» و تعهد وی برای متحول کردن به گفته وی «ساختار نیمه ویران» مهاجرت به بریتانیا؛

و) اشاره به محکوم شدن مهاجران و پناهجویان در تلاش برای ورود غیرقانونی به بریتانیا به تحمل دست‌کم ۴ سال حبس و مواجه‌شدن قاچاقچیان انسان با مجازات بسیار سنگین، از جمله ۱۴ سال حبس، در صورت تصویب لایحه جدید وزارت کشور در پارلمان؛

ز) اشاره به به‌شمار آمدن قوانین جدید پیشنهادی وزیر کشور بریتانیا، از سوی سازمان‌های حقوق بشری و حمایت از حقوق پناهجویان، به‌عنوان قوانین «ضد انسانی» و «ناقض منشور حقوق بشر سازمان ملل»: این در حالی است که پریتی پتل می‌گوید که «قوانین جدید مهاجرتی قاطعانه اما عادلانه» خواهد بود؛

ط) اشاره به اظهارت استیو والدز سیمون‌دز، مدیر حقوق پناهندگان و مهاجران سازمان عفو بین‌الملل در بریتانیا، مبنی بر منجر شدن قوانین جدید تنها به سوق یافتن مهاجران بیشتر به سوی مرگ، با توجه به اینکه این قوانین مانع از حضور پناهجویان در کانال مانس نخواهد شد و آن‌ها همچنان تلاش خواهند کرد تا جان خود را در قایق‌های کوچک به خطر بیندازند و

ی) اشاره به تأکید این مقام حقوق بشری بر ضرورت اقدام وزارت کشور بریتانیا به فراهم آوردن راهکارهای قابل اطمینان جهت اسکان پناهجویان در حال مهاجرت از کشورهاشان به دلیل گرسنگی، مرگ و جنگ، به‌جای اجرای لوایح این چنینی!^{۱۷}

^{۱۷} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز جمعه ۱۱ تیرماه ۱۴۰۰، در زمینه مدرسه بریتانیایی که دهها دانش‌آموز در آن جان خود را از دست دادند. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به اظهارات دانش‌آموزان، والدین و کارکنان سابق یک مدرسه خصوصی در بریتانیا در یک دادگاه تحقیقی، مبنی بر چگونگی گرفتار آمدن آن‌ها در یکی از بزرگ‌ترین فجاجع درمانی در تاریخ نظام سلامت همگانی این کشور؛

ب) اشاره به مورد درمان قرار گرفتن بیش از ۱۲۰ کودک، در کالج ترلوآر (مدرسه‌ای خصوصی برای کودکان معلول در شهر همپشر در جنوب بریتانیا، که نامش را از شهردار سابق لندن گرفته است) بین سال‌های ۱۹۷۴ تا ۱۹۸۷ میلادی، برای بیماری هموفیلی^{۱۸}؛ گفتنی است که مرکز تخصصی درمان این بیماری در محل این مدرسه مستقر بوده، درحالی‌که مدیریت آن بر عهده نظام سلامت ملی بریتانیا قرار داشته و گروهی از پزشکان متخصص آن را اداره می‌کردند؛

ج) اشاره به از دست رفتن جان دست‌کم ۷۲ دانش‌آموز این مدرسه پس از تجویز داروهای آلوده به ویروس‌های اچ‌آی‌وی (ایدز) و هپاتیت؛

د) اشاره به محدود نبودن فاجعه استفاده از خون‌های آلوده به این مدرسه، چرا که گفته می‌شود در سراسر بریتانیا حدود پنج هزار نفر بر اثر این خون‌ها بیمار شدند. این در حالی است که بر اساس برخی برآوردها، تعداد این بیماران بسیار بیشتر بوده و به حدود ۳۰ هزار نفر می‌رسیده است و نزدیک به سه هزار نفر نیز جان خود را از دست دادند: حال پس از سال‌ها کارزار و فشار، یک دادگاه تحقیقی، از سال ۲۰۱۹ میلادی، مدارک و شواهد و مستندات کسانی که در این رسوایی لطمه دیده‌اند، را گردآوری می‌کند^{۱۹}؛

^{۱۸} هموفیلی یک اختلال ژنتیکی نادر است که بیشتر در پسران دیده می‌شود. در این اختلال، خون به میزان کافی لخته نمی‌شود، چرا که دو پروتئین ضروری برای انعقاد، به اسم فاکتور ۸ و فاکتور ۹، در بدن فرد بیمار به اندازه کافی ساخته نمی‌شوند.

^{۱۹} در بریتانیا دادگاه‌های تحقیقی به روی عموم باز هستند و شهروندان و نهادها می‌توانند شواهد و مدارک خود را به دادگاه ارائه داده، یا در آن شهادت بدهند و در جلساتش شرکت کنند.

ه) اشاره به در دسترس قرار گرفتن درمان جدید بیماری هموفیلی معروف به فاکتور ۹/۸؛ ساخته شده از پلاسمای خون انسان، برای نخستین بار، در اواسط دهه ۱۹۷۰ میلادی، جهت فراهم آوردن امکان زندگی عادی و بدون خطر خونریزی برای این بیماران؛

و) اشاره به خودکفا نبودن نظام سلامت ملی بریتانیا در این زمینه و ناگزیر شدن آن به واردات پلاسمای خون از کشورهای دیگر، به ویژه ایالات متحده درحالی که بیشتر این پلاسماها از افرادی چون زندانیان و معتادان گرفته می شد که خون خود را می فروختند و خطر ابتلا به عفونت های ویروسی خونی در این گروه ها بسیار بالا است؛

ز) اشاره به شناخته شده نبودن ویروس اچ آی وی در آن زمان و آشنایی تازه پزشکان با بیماری هپاتیت، همچنین اقدام دیر هنگام بریتانیا به مورد آزمایش قرار دادن تمامی فرآورده های خونی از سال ۱۹۹۱ میلادی: گفتنی است این پلاسمای آزمایش نشده دارای آلودگی های شدید به ویروس های هپاتیت ای، بی و سی و بیماری ایدز بود و هزاران بیمار هموفیلی در سراسر بریتانیا را گرفتار کرد؛

ح) اشاره به تنها زنده ماندن ۳۲ نفر از ۱۲۲ دانش آموز مبتلا به هموفیلی که بین سال های ۱۹۷۴ تا ۱۹۸۷ به آن مدرسه می رفتند، با توجه به اینکه بیشتر آن ها بر اثر ایدز (که در آن زمان ننگ به شمار می آمد) یا هپاتیت جان خود را از دست دادند: گفتنی است که در آن هنگام خبرنگاران دانش آموزان مبتلا به ایدز را خارج از مدرسه دنبال می کردند و با فریاد از آن ها درباره اچ آی وی سؤال می کردند؛

ط) اشاره به درخواست خانواده های آسیب دیده جهت دانستن اینکه چرا خطرات احتمالی تزریق فاکتور ۸ به آنها اطلاع داده نشده بود و چرا سال ها طول کشیده تا این دارو با روش حرارتی از ویروس ها و آلودگی های دیگر پاک شود؛

ی) اشاره به اقدام دانش آموزان سابق به همراه والدین کودکانی که جان شان را از دست دادند، به حضور در این دادگاه تحقیقی جهت ارائه شهادت، درحالی که هویت برخی از آن ها فاش نخواهد شد؛^{۲۰}

^{۲۰} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز چهارشنبه ۹ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص چالش‌های جدید پیش روی شهروندان اتحادیه اروپا در بریتانیا. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به مقرر شدن چهارشنبه ۹ تیرماه، به‌عنوان آخرین مهلت ارائه درخواست اجازه اقامت در بریتانیا برای شهروندان اتحادیه اروپا، درحالی‌که بسیاری از کارفرمایان هنوز با سازوکار جدید تطابق نیافته و بسیاری از متقاضیان نگران پایداری شدن حقوق خود هستند؛

ب) اشاره به وقوع تأخیر در پاسخ‌دهی به شهروندان اتحادیه اروپا که از چندین ماه پیش درخواست خود را وارد سامانه جدید کرده بودند و این در حالی است که متقاضیان از زمان ارائه درخواست تا صدور اجازه اقامت امکان پیگیری پرونده خود را ندارند. به این ترتیب درخواست‌کنندگان اقامت در بریتانیا تا دریافت پاسخ، در عمل هیچ مدرک معتبری که نشان دهد به‌صورت قانونی در این کشور اقامت دارند در دست ندارند؛ موردی که می‌تواند در ارتباط با بانک‌ها، کارفرمایان و صاحب‌خانه‌ها بسیار مشکل‌ساز باشد؛

ج) اشاره به اقدام بیش از ۵,۶ میلیون تن از شهروندان اتحادیه اروپا به ارائه درخواست جهت دریافت اجازه اقامت در بریتانیا تاکنون: این در حالی است که متقاضیان باید با ارائه مدارک ثابت کنند که پیش از پایان سال ۲۰۲۰ میلادی در این کشور اقامت داشته‌اند؛

د) اشاره به گزارش‌های دریافتی مبنی بر انتظار تاکنون ۴۰۰ هزار متقاضی از اتحادیه اروپا جهت دریافت اجازه اقامت بر مبنای این سامانه اداری جدید، بسیاری از آن‌ها برای ماه‌های متمادی و حتی بیش از یک سال؛

ه) اشاره به اظهارات اعضای انجمن «۳ میلیون» - که برای حمایت از حقوق شهروندان اتحادیه اروپا در بریتانیا شکل گرفته است - مبنی بر ابراز نگرانی متقاضیان در خصوص وضعیت زندگی خود با پایان مهلت ارائه درخواست از ابتدای ماه ژوئیه سال جاری میلادی؛

و) اشاره به با مشکل مواجه‌شدن بسیاری از کارفرمایان با این روند و مورد تبعیض و ناامنی قرار گرفتن شهروندان اروپایی متقاضی اقامت بریتانیا، به دلیل وجود سردرگمی

بسیار در ارتباط با نحوه عملکرد این سامانه دیجیتال، ضمن تأکید بر مهاجرتیز بودن این سیاست؛

ز) گفتنی است که در میان شهروندان اتحادیه اروپا و ساکن بریتانیا بسیاری معتقدند که سیاست‌های بوریس جانسون، نخست‌وزیر این کشور، فضای اجتماعی را تغییر داده و گرایش‌های نژادپرستانه را تقویت کرده است^{۲۱}؛

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز دوشنبه ۷ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام بریتانیا به بررسی گزینه اعزام پناهجویان به مرکزی در رواندا. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به ابراز نگرانی آژانس پناهندگان سازمان ملل در خصوص تصمیم احتمالی دولت بریتانیا جهت نگاه داشتن پناهجویان در مرکزی در خارج از کشور تا زمان رسیدگی به درخواستشان؛

ب) اشاره به گزارش روزنامه تایمز در این زمینه مبنی بر، گفتگوی بریتانیا با دولت دانمارک در خصوص ایجاد مرکزی مشترک برای نگاهداری پناهجویان در کشور رواندا؛ گفتنی است که پریتی پتل، وزیر کشور بریتانیا، هفته آینده قوانینی را معرفی خواهد کرد که دولت بتواند پناهجویان را تا زمان رسیدگی به درخواستشان به خارج از این کشور بفرستد؛

ج) اشاره به اقدام دولت بریتانیا برای نخستین بار به تلاش برای تأسیس مرکزی خارج از کشور جهت نگاهداری پناهجویان، بر اساس لایحه «ملیت و مرزها»: گفته می‌شود پس از آنکه بیش از ۵۶۰۰ پناهجو، در سال جاری، در مسیری خطرناک با قایق‌های کوچک از کانال مانس عبور کردند تا به بریتانیا برسند، بوریس جانسون، نخست‌وزیر این کشور، نظر مساعدی نسبت به این لایحه پیدا کرده است؛

^{۲۱} گزارش شبکه خبری دوپچه وله. قابل بازیابی در لینک:

د) اشاره به درعین حال، اظهارات متیو سالتمارش، سخنگوی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل، مبنی بر منجر شدن این اقدام به انتقال مسئولیت مراقبت از پناهجویان به کشورهای با امکانات بسیار کمتر، ضمن تأکید بر وجود روش‌های مؤثرتر برای ممانعت از قاچاق انسان، از جمله افزایش ایجاد مسیرهای قانونی به جای اعمال سخت‌گیری‌ها و محدودیت‌های بیشتر و فراهم آوردن امکان سفر ایمن برای پناهجویان؛

ه) اشاره به اظهارات وزیر کشور بریتانیا در چند ماه گذشته، مبنی بر اقدام دولت به رسیدگی درخواست پناهندگی بر اساس مسیری که مهاجران برای رسیدن به این کشور طی کرده‌اند: اشاره وزیر کشور بریتانیا به مهاجرانی بوده است که از اروپای مرکزی یا اسپانیا به شمال فرانسه می‌روند و از آنجا با قایق‌های کوچک وارد سواحل جنوبی انگلستان می‌شوند؛

و) اشاره به سازمان‌یافته و خطرناک بودن باندهای قاچاق انسان و قصد آن‌ها برای سوءاستفاده از پناهندگان خواهان رسیدن به خاک بریتانیا؛

ز) گفتنی است که در ماه‌های اخیر ایرانیان بیشترین پناهجویانی بوده‌اند که از راه کانال مناش قصد ورود به بریتانیا را داشته‌اند. سفری که بی‌خطر نیست و در مواردی به بهای جان آن‌ها تمام می‌شود. این در حالی است که غرق شدن یک خانواده پنج نفر کرد در آبان ماه سال گذشته حین تلاش برای عبور از کانال مناش انعکاسی بین‌المللی داشت^{۲۲}

Organization for Defending Victims of Violence

۵- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز یکشنبه ۶ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام بریتانیا به فروش سلاح به دو سوم کشورهای ناقض حقوق بشر. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به حاکی بودن بررسی‌ها از به شمار آمدن دو سوم کشورهای ناقض حقوق بشر و آزادی‌های شهروندان خود، به‌عنوان مقصد صادرات تسلیحات نظامی بریتانیا؛

^{۲۲} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

ب) اشاره به گزارش خانه آزادی^{۳۳} - گروه حامی حقوق بشر که با بودجه دولت ایالات متحده تأسیس شده است - مبنی بر اقدام ۳۹ کشور از میان ۵۳ کشوری که توسط این نهاد به دلیل نقض حقوق بشر مورد انتقاد قرار گرفته‌اند، به واردات سلاح از بریتانیا؛

ج) اشاره به برآورد ارزش صادرات سلاح توسط بریتانیا از سوی این نهاد حقوق بشری مبنی بر سود ۱۶,۸ میلیارد پوندی (۱۹,۹۳ میلیون یورویی) این کشور در سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۰ میلادی از این مبادلات؛

د) اشاره به گزارش پیشین کارزار مبارزه با تجارت تسلیحاتی، مبنی بر به شمار آمدن ۲۱ کشور از مجموع ۳۰ کشوری که توسط وزارت خارجه بریتانیا به‌عنوان رژیم‌های سرکوبگر شناخته شده‌اند، به‌عنوان واردکننده تسلیحات به ارزش ۱۱,۸ میلیارد پوند (۱۳,۷۲ میلیارد یورو) از این کشور طی یک دهه اخیر؛

ه) اشاره به گزارش‌های رسمی دولت بریتانیا مبنی بر معرفی ۹ کشور، از جمله مصر، بحرین، قطر، عربستان سعودی، تایلند و ترکیه، به‌عنوان بازار اصلی تسلیحات نظامی این کشور که به اعتقاد نهادهای حامی حقوق بشر به نقض سیستماتیک آزادی‌های مدنی شهروندان خود می‌پردازند؛

و) اشاره به اعتراف دولت بریتانیا به استفاده نیروهای ائتلاف به رهبری عربستان از سلاح‌های ساخته شده توسط شرکت‌های این کشور در جنگ یمن و اینکه بیش از نیمی از هواپیماهای جنگی مورد استفاده عربستان از تولیدات بریتانیا است؛

ز) اشاره به همچنین به شمار آمدن روسیه در زمره ذینفعان فروش سلاح‌های ساخت بریتانیا، طی یک دهه گذشته، به‌طوری‌که در این مدت ۴۴ میلیون پوند (۱۶,۵۱ میلیون یورو) مهمات و تجهیزات نظامی از بریتانیا خریداری کرده است؛

ح) گفتنی است که لیبی نیز ۹,۳ میلیون پوند (۱۰,۸۱ میلیون یورو) سلاح، اجزای وسایل نقلیه نظامی و مهمات از بریتانیا وارد کرده است. این در حالی است که بریتانیا اعلام کرده

که فروش سلاح به روسیه و لیبی پیش از آغاز تحریم‌های مداوم تسلیحاتی علیه هر دو کشور انجام شده است؟^{۲۴}

^{۲۴} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://per.euronews.com/2021/06/27/uk-arms-sold-countries-human-rights-abusers>

^{۲۵} گزارش مرتبط در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی شبکه خبری العربیه، در روز شنبه اول خرداد ماه ۱۴۰۰، در خصوص طفره رفتن بریتانیا از پذیرش مسئولیت در زمینه صادرات تسلیحاتی خود به رژیم اسرائیل پس از یافته شدن تجهیزات نظامی این کشور در بمباران غزه. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به درخواست از دولت بریتانیا در خصوص متعهد شدن به بازرسی قاطعانه و دقیق فروش تسلیحات خود به کشورهای دیگر، پس از آن که پژوهش جدیدی در این زمینه حاکی از یافته شدن تجهیزات متعددی از ساخته‌های این کشور در سلاح‌های مورد استفاده از سوی رژیم اسرائیل در بمباران نوار غزه انجام شده است؛

ب) اشاره به گزارش روزنامه ایندیپندنت در این زمینه مبنی بر انجام این تحقیق از سوی کارزار مبارزه با تجارت تسلیحاتی، و حاکی بودن آن از کاربرد قطعات ساخت بریتانیا در جت‌های جنگنده اف - ۳۵ و اف - ۱۶ و هلیکوپترهای آپاچی که از سوی نیروهای نظامی رژیم اسرائیل در این جنگ مورد استفاده قرار گرفته‌اند: گفتنی است که اظهارات یک سخنگوی نیروهای نظامی رژیم اسرائیل نیز استفاده این رژیم از این تجهیزات را تأیید کرده است؛

ج) اشاره به اظهارات مقام‌های شرکت هوافضای آمریکایی لاکهید مارتین - که تولیدکننده جت‌های جنگنده اف - ۳۵ است - مبنی بر کاربرد قطعات ساخت بیش از ۱۰۰ شرکت بریتانیایی، از جمله شرکت‌های بی.ای.ای.سیستمز و رولز رویس در ساخت این جنگنده‌ها، به طوری که نشریه دفاعی بریتانیا تخمین می‌زند که حدود ۱۵ درصد از این جت‌ها از قطعات بریتانیایی تشکیل یافته‌اند؛

د) اشاره به همچنین کاربرد سامانه‌های واداری و تجهیزات مسیریابی ساخت بریتانیا در هلیکوپترهای آپاچی تولید شده توسط شرکت بوئینگ در ایالات متحده؛

ه) اشاره به اظهارات یک سخنگوی دولت بریتانیا در این زمینه مبنی بر اقدام این کشور به به‌شدت جدی گرفتن مسئولیت‌های خود در زمینه صادرات تسلیحاتی؛

و) اشاره به اظهارات اندرو اسمیت، مسئول کارزار مبارزه با تجارت تسلیحاتی، مبنی بر ادعای دولت در زمینه دغدغه داشتن در این زمینه و در عین حال ناآرامی آن در انجام کوچکترین اقدامات در این راستا و امتناع مداوم آن از ارائه پاسخ‌های شفاف به پرسش‌های اولیه در خصوص کاربرد تسلیحات ساخت بریتانیا در این منازعات؛

ز) اشاره به سابقه داشتن این موارد - استفاده از سلاح‌ها و تجهیزات ساخت بریتانیا علیه فلسطینیان - با توجه به تأیید استفاده نیروهای نظامی رژیم اسرائیل در حمله بی‌رحمانه و خشونت‌آمیز سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۰۹ میلادی این رژیم به نوار غزه، از سلاح‌های برخوردار از قطعات بریتانیایی، از سوی دیوید میلیند، وزیر خارجه وقت کشور؛

ح) اشاره به درخواست سازمان عفو بین‌الملل جهت متوقف ساختن بی‌درنگ فروش سلاح به رژیم اسرائیل و یا هر کشور سومی که می‌تواند از قطعات ساخت بریتانیا در تولید سلاح‌های فراهم آمده برای این رژیم استفاده کند؛

ط) اشاره به ضرورت شفاف‌سازی وزاری بریتانیا، همچنین در زمینه کاربرد فناوری این کشور در برنامه ساخت پهپادهای نظامی رژیم اسرائیل؛

ی) اشاره به پشتیبانی ریچارد برگن؛ نماینده حزب کارگر در پارلمان، از پشتیبانی از درخواست‌ها در زمینه تحریم تسلیحاتی رژیم اسرائیل و اظهارات او مبنی بر توخالی بودن گفتمان دولت بریتانیا در زمینه حمایت آن از صلح در شرایطی که این کشور در جنگ این رژیم علیه مردم فلسطین عملاً مشارکت داشته است؛

۶- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز پنج‌شنبه ۳ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص معرفی ۳ لایحه قانونی تهدیدکننده حقوق بشر از سوی دولت بریتانیا، به گفته کارشناس سازمان ملل. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

(الف) اشاره به اظهارات دیوید بوید^{۳۶}، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه حقوق بشر و محیط زیست، مبنی بر منجر شدن اقدام دولت بوریس جانسون به معرفی ۳ لایحه قانونی به افزایش احتمال وقوع موارد نقض حقوق بشر و احتمال کمتر اجرای این حقوق، حتی در شرایطی که ممانعت از بروز فاجعه آب و هوایی وابسته به آنها است؛

(ب) اشاره به منجر شدن این قوانین به کاهش فضای مدنی در شرایطی که بحران زیست‌محیطی جهان نیازمند شنیده شدن صدای مردم است؛

(ج) اشاره به مشتمل شدن این قوانین به لایحه پلیس، مبتنی بر ایجاد تغییرات در اجرای قانون و محکومیت‌ها، لایحه منابع پنهانی اطلاعاتی انسانی، مبتنی بر حمایت از مأموران دولتی مخفی در قبال پیگردهای قانونی به هنگام وقوع جرم و طرح‌های مربوط به تضعیف بررسی‌های قضایی، مبتنی بر به چالش کشیدن تصمیمات وزارتخانه‌ها، از جمله در زمینه محیط زیست؛

(د) اشاره به تناقض این تحولات با مسیری که باید در شرایطی طی شود که حقوق آزادی‌های تجمعات و اجتماعات و بیان برای پیشرفت‌های زیست‌محیطی به شدت حیاتی است: گفتنی است که یکی از حقوق بنیادینی که به مخاطره افتاده، دسترسی به عدالت است و ایجاد تغییرات در بررسی‌های قضایی، تهدیدی برای این حق اساسی به شمار می‌آید؛

(ه) اشاره به اقدام کارزار «نات وان مور»^{۳۷} - مستقر در لندن - به نگارش نامه خطاب به سازمان ملل و درخواست از این سازمان جهت مداخله در این زمینه باهدف حمایت از حقوق معترضان مسالمت‌جو در بریتانیا: به عبارت دیگر بنا بر اظهارات سازمان‌دهندگان این

(ک) گفتنی است که دولت بریتانیا همچنین به دلیل تأمین تسلیحات برای عربستان سعودی، به رغم نگرانی‌ها در خصوص استفاده از این سلاح‌ها در جنگ یمن، مورد انتقاد شدید قرار گرفته است.

کارزار هر یک از این لوایح قانونی موجب آسیب‌پذیری افرادی می‌شود که خواستار دسترسی به حق دموکراتیک خود در زمینه اعتراض صلح‌آمیز هستند و آن‌ها را در معرض محدودیت‌های بی‌مورد، بازداشت خودسرانه و یا خشونت پلیس قرار می‌دهد؛

(و) اشاره به تقاضای این کارزار از سازمان ملل برای اینکه خواستار مسئولیت‌پذیری و عدم افزایش میزان اختیارات مأموران پلیس جهت تحدید یا برهم زدن تجمعات اعتراضی یا تحصن‌های موقت (چادر زدن) و همچنین پایان بخشیدن به خشونت علیه معترضان مسالمت‌جویی شود که بنا به گفته این کارزار در بریتانیا افزایش یافته است؛ به‌طوری‌که هرگونه تحصن فاقد مجوز جرم به شمار آمده و مجازات تحمل ۳ ماه حبس یا پرداخت جریمه ۲۵۰۰ پوندی را در پی دارد؛

(ز) اشاره به اقدام این کارزار به مستندسازی وقوع ۴۰۰ حادثه در گزارشی جدید به سازمان ملل، مبتنی بر استفاده ادعایی پلیس از رفتارهای تهاجمی غیرقابل‌توجیه جهت پراکنده نمودن معترضان و اقدام نیروهای پلیس به نقض حقوق معترضان بر اساس حقوق بین‌الملل، با توجه به هدف قرار دادن مردم بر مبنای جنسیت و ناتوانی که موجب به مخاطره انداختن جان معترضان شده است؛

(ح) اشاره به ابراز نگرانی در خصوص عدم تلاش کشوری ثروتمند و قدرتمند مانند بریتانیا جهت حرکت در راستای اعلامیه ۷۵ ساله جهانی حقوق بشر و ضرورت آگاه بودن از عواقب این امر چنانچه مردم این کشور شاهد افزایش سرکوبگری از سوی دولت خود باشند، همچون ایالات متحده که در آن مردم سرانجام دولتی با اقدامات دهشتبار و سرکوبگرانه در زمینه حقوق بشر را با دولتی که در بسیاری از جهات حامی حقوق بشر و پایداری است، جایگزین نمودند؛

ط) اشاره به اظهارات یکی از سخنگوهای دولت بریتانیا مبنی بر به شمار آوردن حق اعتراض به عنوان نقطه عطف دموکراسی این کشور، ضمن تأکید بر تطابق تدابیر پیشنهادی دولت با قانون حقوق بشر و عدم تلاش آن برای تضعیف حق اعتراض^{۲۸}؛

۷- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز چهارشنبه ۲ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت پایان یافتن خدمت افراد زیر ۱۸ سال در نیروهای نظامی بریتانیا.

برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به درخواست ائتلافی از ۲۰ سازمان حقوق بشری از وزرای این کشور، جهت پایان دادن به خدمت کودکان و نوجوانان در نیروهای نظامی بریتانیا درحالی که نمایندگان پارلمان این کشور در حال مباحثه در زمینه لایحه نیروهای مسلح هستند؛

ب) اشاره به هم‌زمانی این فشارها با حاکی بودن آمارها از اقدام دختران زیر ۱۸ سال در نیروهای مسلح، به ارائه دست‌کم ۱۶ شکایت رسمی به پلیس نظامی در زمینه قرار گرفتن در معرض حملات جنسی در ۶ سال گذشته - که این به منزله یک شکایت برای هر ۷۵ دختر در حال خدمت در نیروهای نظامی است؛

ج) اشاره به حاکی بودن آمارها از زیر ۱۸ سال بودن یک نفر از هر ۵ نیروی تازه به خدمت گرفته شده در نیروهای مسلح که به معنای یک نفر از هر چهار نفر در نیروی زمینی است، که اقدام به به خدمت گرفتن سربازان زیر ۱۶ سال بیش از هر سن دیگری، به ویژه برای نیروهای پیاده نظام، می‌کند؛

د) اشاره به نامه مشترک خیریه‌ها، سازمان‌های مردم‌نهاد و کمیسره‌های حقوق کودکان در اسکاتلند، ولز و ایرلند شمالی به بن والس^{۲۹} وزیر دفاع بریتانیا، مبنی بر تناقض آشکار قوانین این کشور با سایر کشورهای جهان، با توجه به اقدام آن‌ها به به خدمت گرفتن تنها بزرگسالان برای نیروهای مسلح خود؛

^{۲۸} گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/law/2021/jun/24/uk-introducing-three-laws-that-threaten-human-rights-says-un-expert>

^{۲۹}Ben Wallace

ه) اشاره به مضمون این نامه - که توسط شبکه بین‌المللی حقوق کودکان هماهنگ شده و مورد امضاء نهادهای حقوق بشری چون، عفو بین‌الملل بریتانیا و دیده‌بان حقوق بشر قرار گرفته است - مبنی بر استدلال نیروهای مسلح در خصوص منجر شدن این اقدام آن‌ها به نجات کودکان تنگدست از بیکاری، درحالی‌که با توجه به اینکه چهار پنجم این کودکان از سن ۱۶ سالگی در حال ادامه تحصیل در مدارس یا کالج‌ها هستند، به خدمت گماردن آن‌ها عملاً موجب خاتمه یافتن تحصیل‌شان می‌شود؛

و) اشاره به متحمل شدن اضطراب‌های شدید و طولانی‌مدت ناشی از آموزش نظامی از سوی نوجوانان زیر ۱۶ سال و منجر شدن آن به ارائه شکایات متعدد از سوی آن‌ها و والدین‌شان در زمینه قرار گرفتن در معرض سوءرفتار؛

ز) اشاره به اقدام تقریباً یک نفر از هر ۳ نفر نوجوانان به خدمت گرفته شده به ترک نیروی نظامی در خلال این مدت و یا اخراج شدن از آن - که این بدان معنا است که سالانه چند صد جوانی که تحصیلات خود را برای پیوستن به نیروهای نظامی ترک گفته‌اند، حال نه امکان تحصیل دارند و نه شغلی برایشان باقی مانده است؛

ح) به‌شمار آوردن افزایش محدود روند به خدمت گرفتن بزرگسالان به‌عنوان گامی کوچک در راستای تطابق نظام نیروهای مسلح بریتانیا با موازین سایر کشورهای جهان در این زمینه و منجر شدن آن به کمک به به‌واقعیت نزدیک‌تر کردن اعمال ممنوعیت جهانی برای به خدمت گرفتن کودکان در نیروهای نظامی؛

ط) اشاره به احتمال بیشتر بودن شکایت‌های زنان شاغل در نیروهای نظامی در زمینه حملات جنسی، با توجه به تمایل کمتر آن‌ها به ارائه شکایت رسمی در هنگام خدمت در این زمینه، ضمن تأکید بر ضرورت اقدام دولت بریتانیا به دنبال کردن الگوی سازمان ناتو و متحدان اروپایی خود در زمینه بالا بردن سن نیروهای مسلح به ۱۸ سال؛

ی) اشاره به بیانیه وزارت دفاع در این زمینه، مبنی بر منافع به خدمت گماردن نوجوانان برای آن فرد، نیروهای مسلح و جامعه، با توجه به فراهم آمدن فرصت‌های بسیار ارزشمند آموزشی حرفه‌ای برای افرادی که مایل به ادامه خدمت در این بخش هستند؛

ک) تأکید بر غیرقابل‌پذیرش بودن وقوع حملات جنسی در نیروهای مسلح و برخورداری این نیروها از ضمانت‌های مستحکم، کارآمد و مستقل معتبر به‌منظور حصول اطمینان از فراهم آمدن حمایت کافی از افراد زیر ۱۸ سال، همچنین متذکر شدن این نکته که به خدمت گماردن تمامی افراد زیر ۱۸ سال باید با رضایت رسمی والدین آنها صورت پذیرد؛

ل) تأکید بر عدم به خدمت گماردن نیروهای نظامی زیر ۱۸ سال در عملیات خشونت‌آمیز در خارج از بریتانیا و یا هرگونه عملیاتی که آنها را در معرض خشونت قرار دهد، مضاف بر اینکه مطابق با قانون تمامی افراد تازه به خدمت گمارده شده، صرف‌نظر از سن‌شان، می‌توانند در سه ماه یا شش ماه نخست، از خدمت منفصل شوند.^{۳۰}

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۸ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص تأخیر فرانسه در زمینه فراهم آوردن حمایت‌های شغلی از قربانیان خشونت خانگی. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به منجر شدن محدودیت‌های ناشی از قرنطینه به دلیل شیوع بیماری کووید - ۱۹ به کاهش خشونت‌بارترین جرائم در فرانسه و درعین‌حال افزایش گزارش‌ها در زمینه خشونت‌های خانگی و تجاوز؛

ب) اشاره به افزایش ۳۰ درصدی موارد خشونت‌های خانگی گزارش شده در مدت اجرای محدودیت‌های دو هفته‌ای قرنطینه در ماه مارس سال ۲۰۲۰ میلادی و افزایش ۵۰ درصدی مداخله‌های پلیس در این موارد؛

ج) اشاره به وجود امکان لازم برای دولت جهت برداشتن گام‌های مهم در راستای ارائه کمک به بازماندگان خشونت‌های خانگی بدون از دست دادن شغل‌شان: این در حالی است که قانون فرانسه و سیاست‌های شرکت‌های این کشور هنوز به این مرحله نرسیده و نامه

^{۳۰} گزارش روزنامه گاردین. قابل‌بازیابی در لینک:

۳۴ تن از طرفداران سرشناس حقوق زنان - که در ماه گذشته در روزنامه لیبراسیون به چاپ رسید - حاکی از سرخوردگی آن‌ها در این زمینه است؛

د) اشاره به قصد فرانسه به تبدیل شدن به قهرمانی در عرصه تساوی جنسیتی در جهان، از جمله از طریق پذیرش میزبانی مجمع تساوی نسلی^۲ آذر شهر پاریس، از ۳۰ ژوئن تا ۲ ژوئیه (چهارشنبه ۹ تا جمعه ۱۱ تیر) جهت گردهم آوردن دولت‌ها، جوامع مدنی و شرکت‌ها به منظور تحکیم تعهد به «برنامه تسریع» در زمینه تساوی جنسیتی، شامل پایان بخشیدن به خشونت‌های جنسیتی: این در حالی است که فرانسه برای تبدیل شدن به رهبر جهانی کارآمد در این زمینه باید به آغاز این روند از داخل کشور اقدام نماید؛

ه) اشاره به نزدیک شدن فرانسه سرانجام به تصویب کنوانسیون خشونت و آزار و اذیت سازمان جهانی کار مبتنی بر موازین جهانی در راستای ممانعت از وقوع خشونت و آزار و اذیت در مشاغل و پاسخ‌گویی به آن، که اقدامی مثبت در این مسیر به شمار می‌آید: اما باید خاطرنشان کرد که این تنها آغاز راه است و آزمون واقعی این پیشرفت زمانی به وقوع می‌پیوندد که زنان فرانسوی قربانی خشونت، از حمایت‌های جدید در مشاغل خود برخوردار شوند - موازینی که در کشورهای دیگر، مانند ایتالیا، نیوزیلند، فیلیپین، استرالیا، پورتوریکو و اسپانیا به اجرا در آمده است؛

و) اشاره به مرگبار بودن خشونت‌های خانگی در صورتی که مجموعه جامعی از حمایت‌ها، از جمله فراهم آوردن سرپناه، ایمنی، سلامت و اشتغال در اختیار زنان قرار نگیرد: گفتنی است که در سال ۲۰۱۹ میلادی، ۱۴۶ زن و در سال ۲۰۲۰، ۹۰ زن به دست شرکای زندگی خود در فرانسه کشته شدند؛

ز) تأکید بر ضرورت اقدام فرانسه به پیروی از الگوی سایر کشورها در زمینه ارائه مرخصی‌های با حقوق و قائل شدن دیگر ترتیبات انعطاف‌پذیر در محل کار، در راستای حمایت از بازماندگان خشونت به یافتن سرپناه و برخورداری از مشاوره یا حمایت‌های حقوقی بدون هراس از دست دادن مشاغل خود؛

^۲Generation Equality Forum

ح) اشاره به ضرورت اقدام کارفرمایان فرانسوی به اجرای این موازین پیش از دریافت دستور کاری در این زمینه، از جمله از طریق، برداشتن گام‌های لازم جهت افزایش حمایت از زنان به کمک آموزش و آگاهی‌رسانی، عدم اتخاذ اقدام‌های تلافی‌جویانه در قبال بازماندگانی که به مرخصی می‌روند، با آسیب‌های آشکار بر چهره‌شان در محل کار حاضر می‌شوند و یا فردی که از آن‌ها سوءاستفاده کرده به محل کارشان آمده و ایجاد مزاحمت می‌کند و ارائه حمایت موقت از کارکنان مواجه با خشونت خانگی در قبال اخراج آن‌ها از محل کارشان؛

ط) اشاره به درخواست این سازمان حقوق بشری از تمامی نمایندگان پارلمان فرانسه جهت پشتیبانی از موازین حمایتی لازم در مشاغل برای بازماندگان خشونت خانگی در قانون فرانسه، که می‌توانند این امر را با اقدام به افزودن اصلاحیه‌هایی به لوایح «تسریع تساوی اقتصادی و حرفه‌ای» و «تحکیم سلامت در مشاغل» که در حال حاضر در مجلس سنا در جریان تصویب قرار دارد، محقق نمایند؛^{۳۲}

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه ۳ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص ابراز نگرانی عمیق شورای اروپا از وضعیت زندان‌ها در فرانسه. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اقدام شورای اروپا به انتشار یک گزارش تحقیقی مبنی بر انتقاد شدید از شرایط زندان‌ها و وضعیت بازداشت متهمان در مراکز پلیس فرانسه و ابراز نگرانی عمیق در زمینه وضعیت کنونی، به لحاظ حقوق بشری؛ گفتنی است که مسئول اصلی تحقیقات این گزارش «کمیته پیشگیری از شکنجه»، نهاد وابسته به شورای اروپا بوده است؛

ب) اشاره به یافته‌های این کمیته در گفتگو با برخی از متهمان و مجرمان فرانسوی مبنی بر قرار گرفتن شماری از این افراد در معرض ضرب و شتم عامدانه پلیس، بلافاصله پس از

^{۳۲} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

بازداشت: گفتنی است که بازرسان برای تهیه این گزارش از ۱۲ مقر پلیس، چهار زندان بزرگ و همچنین یک واحد روانپزشکی دیدار کرده‌اند؛

ج) اشاره به همچنین افشاگری این گزارش در زمینه استفاده برخی از مأموران پلیس فرانسه از توهین‌های گاه نژادپرستانه و گاه ضد همجنس‌گرایانه در قبال شماری از متهمان؛

د) اشاره به انباشتگی جمعیت در زندان‌های فرانسه و فراتر رفتن میزان اشغال فضای زندان‌ها در برخی از مراکز از ۲۰۰ درصد و ناگزیر شدن نزدیک به ۱۵۰۰ زندانی به خوابیدن روی تشک و زمین؛

ه) اشاره به نامناسب بودن شرایط بازداشتگاه‌های موقت و زندان‌ها، از جمله ضعیف بودن عایق‌بندی اغلب سلول‌ها و برخوردار نبودن آن‌ها از نور طبیعی، همچنین کوچک و غیر مجهز بودن اماکن ورزشی آن‌ها؛

و) اشاره به ابراز نگرانی این کمیته شورای اروپا در زمینه سلامت روانی زندانیان فرانسوی؛

ز) گفتنی است که دولت فرانسه در واکنش به گزارش شورای اروپا اظهار داشت که در زمان تحقیقات، در سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ میلادی، مشکلاتی در زندان‌ها وجود داشته که یکی از مهم‌ترین دلایل آن شیوع ویروس کرونا بوده است، اما در حال حاضر شرایط این اماکن تغییر کرده است^{۳۳}؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری مهاجر نیوز، در روز پنج‌شنبه ۳ تیرماه ۱۴۰۰، در خصوص آسیب‌پذیری بیشتر مهاجران به دلیل تخلیه اردوگاه‌های شهر کله. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اقدام مقام‌های شهر کله به تخلیه اردوگاه‌های مهاجران در این شهر و اطراف آن هر ۴۸ ساعت یک‌بار - غالباً در صبح‌ها - به منظور ممانعت از تجمع پناهجویان در یک محل

^{۳۳} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

ثابت که در برخی مواقع با خشونت همراه است: گفتنی است که برخی مواقع مهاجران موفق می‌شوند پیش از رسیدن مأموران پلیس، محل را به همراه وسایل خود ترک کنند و کمی دورتر منتظر بمانند تا عملیات پایان یابد و دوباره بازگردند؛

ب) اشاره به درعین حال اقدام مقام‌های این شهر، از حدود چند هفته گذشته، به تخلیه این اردوگاه‌ها در ساعات مختلف روز و حتی بردن چادرهای پناهجویان و به این ترتیب مواجهه مهاجران با خطر گم‌شدن وسایل شخصی‌شان؛

ج) اشاره به هدف این اقدام‌ها مبنی بر غافلگیر کردن مهاجران و پناهجویان که موجب آسیب رساندن بیشتر به آنها شده و آنها را به لحاظ جسمی و روحی تحت تأثیر قرار می‌دهد؛

د) اشاره به منجر شدن اقدام مأموران پلیس به تخلیه اردوگاه‌ها به پیچیده‌تر شدن زندگی مهاجران، ناگزیر کردن آنها به خوابیدن در جاده‌ها با توجه به از دست دادن چادرهای خود و عدم برخورداری سازمان‌های خیریه از امکانات لازم جهت ارائه چادرهای جدید به آنها؛

ه) اشاره به انجام اقدامات دیگر در این زمینه از سوی مأموران پلیس، از جمله مسدود کردن محل اقامت مهاجران با موانع مختلف، همچون صخره‌های سنگی و یا تغییر کاربری این مناطق، به‌عنوان مثال تبدیل منطقه زیر یک پل که محل تجمع پناهجویان بوده به ایستگاه دوچرخه؛

و) اشاره به ناگزیر شدن مهاجران به پناه بردن به جنگل‌ها و درخت‌زارها و با مشکل مواجه شدن جهت دسترسی به آب و غذا؛

ز) اشاره به اقدام سازمان‌های خیریه به محقق ساختن نیازهای تنها یک‌سوم از ۱۵۰۰ مهاجر ساکن منطقه کله، از طریق توزیع آب و غذا: این در حالی است که مهاجرانی که در انزوا زندگی می‌کنند، نیاز بیشتری به آب و غذا دارند؛

ح) گفتنی است که تنها راه نجات برای این مهاجران با وجود خستگی مفرط، آمادگی همیشگی برای گریز است، آنها می‌گویند: «هنگامی که مأموران پلیس می‌آیند باید چادرت

را برداری و فرار کنی.»^{۳۴}

^{۳۴} گزارش پایگاه خبری مهاجر نیوز. قابل بازیابی در لینک: